

Plannenmakerij

Dit jaar is voor een hele reeks Natura 2000-gebieden een beheerplan vastgesteld en vele zullen nog volgen. Het initiatief tot het maken van deze beheerplannen is in 2005 genomen. Ze hebben als doel om duidelijkheid te geven over doelen, beheermaatregelen en de gevolgen voor allerlei (economische) activiteiten in en om de gebieden. Inmiddels zijn we ruim 12 jaar verder en ligt er een flinke stapel van deze plannen.

Wat alle plannen gemeen hebben is een flinke omvang. Iedereen die geïnteresseerd is in ambities, doelen en beoogde maatregelen moet bereid zijn om zich door een dikke stapel papier of een digitale equivalent daarvan heen te worstelen. De meeste plannen zijn technische documenten met veel informatie over habitattypen, soorten, de huidige en gewenste ecologische status en een opsomming van allerlei activiteiten die in en om de plannen plaatsvinden. Het is duidelijk dat er veel werk in het schrijven van die plannen is gaan zitten.

Als je door al die tekst heen kijkt om te zien wat er daadwerkelijk gaat gebeuren, valt op dat er eigenlijk weinig schokkends in staat. In de meeste gevallen gaat het om het voortzetten van het bestaand beheer en gebruik. Daarnaast zal men in veel gebieden gaan maaien, plaggen en begrazen. Deze maatregelen zijn afgesproken in het kader van de Programmatische Aanpak Stikstof. Ze zijn nodig om een toenemende stikstofuitstoot van voorgenomen ruimtelijke ontwikkelingen te mitigeren. Zonder deze maatregelen levert de vergunningverlening voor deze ontwikkelingen problemen op.

Wat ook opvalt is dat vrijwel geen enkele bestaande (economische) activiteit als schadelijk wordt aangemerkt. De oorspronkelijke angst voor Natura 2000 (het gebied gaat op slot) is dan ook niet terecht gebleken. Toch is het opvallend dat bestaand gebruik vrijwel nergens als knelpunt wordt aangemerkt omdat de plannen ook aangeven dat de kwaliteit van veel gebieden nog lang niet voldoende is. Veel soorten en habitattypen zijn nog niet in een duurzame staat van instandhouding, zoals dat zo mooi wordt geformuleerd. Tel daarbij op dat er allerlei nieuwe ontwikkelingen plaatsvinden met een negatief effect op beschermde natuurwaarden en dat compensatie daarvan vaak niet of slecht wordt uitgevoerd en er is alle reden om je af te vragen of de gewenste doelen wel behaald zullen worden.

Al met al heeft al die plannenmakerij dus nog niet zoveel opgeleverd. Gelukkig hebben belanghebbenden de mogelijkheid om de plannen kritisch te bekijken en verantwoordelijke overheden te wijzen op de mogelijkheden voor een meer ambitieus natuurbeleid. Soms hebben die namelijk een duwtje in de goede richting nodig.

RAOUL BEUNEN

